

τὴν παρ' αὐτῷ ἴασι τῶν νοσημάτων, ὧν ἕνεκα καὶ συνέρ-
ρεον ἀπανταχόθεν οἱ ἄνθρωποι εἰς αὐτό, ἐννοεῖται μετὰ πολ-
λῶν καὶ πλουσίων δώρων καὶ ἀναθημάτων, ἅτινα ἐλάμβανον
οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀσκληπιάδαι, καὶ οὕτως ὠδήγουν τοὺς μὲν ἁ-
σθενεῖς εἰς τὰ θεραπευτήρια, ἐν οἷς ἰδιάζοντι τρόπῳ ἐξετε-
λεῖτο ἡ θεραπεία, τοὺς δὲ, εἰς προσκύνησιν τοῦ σεβαστοῦ τά-
φου τοῦ Μαχάονος¹ καὶ χάριν εὐλαβείας, προσερχομένους τῷ
ἁγίῳ Ἱερῷ, εἰς τὸ μνημα αὐτό, παρ' ᾧ ἐτέλουν τὰ νενομι-
σμένα αὐτοῖς ἱερὰ καθήκοντα. Εὐλογήσας δ' αὐτοὺς καὶ τὰ
βέλτιστα ἐπευχθεὶς ὁ τῷ κίφει ἐστεφανωμένος καὶ ὀρθὸς ἰ-
στάμενος χαλκοῦς Μαχάων ἀπέλυεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
Τοιοῦτου δὲ ὄντος τοῦ Ἱεροῦ καὶ τοιούτων ἐν αὐτῷ πραττο-
μένων, φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐπεσφρευόντο καὶ πλούτη ἐν αὐτῷ,
ὅπως νῦν εἰς τὰ Μοναστήρια, ἅπερ ἀποβαίνουσι πλούσια διὰ
τοὺς αὐτοὺς λόγους.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΑΛΕΒΥ.

Ὁ Λουδοβίκος Ἀλεβύ. οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν σή-
μερον, ἐγεννήθη τῷ 1834. Δραματικὸς ποιητής, διηγηματο-
γράφος κατόπιν καὶ μυθιστοριογράφος· εἴτα ἔδρεψεν ἐν πᾶσι
τοῖς κλάδοις τούτοις τῶν Γραμμάτων δάφνας ἐπιτυχίας καὶ
κατέκτησε τὰς συμπαθείας, ἀγαπητὸς καὶ δημοτικώτατος
παρὰ τῷ Γαλλικῷ μάλιστα κοινῷ, καὶ κατέχων κρατίστην
θέσιν μετὰ τῶν συγγραφέων τοῦ αἰῶνός μας. Συνεργασθεὶς
μετὰ τοῦ Μαυλάκ ἔγραψε τὰς εὐφυστέρας τῶν κωμωδιῶν,
θαυμασθεύσας διὰ τὴν ἀμίμητον ζωγραφίαν τῶν Παρισίων ἡ-
θῶν καὶ τὴν ἀνεξάντλητον χάριν, προσόντα, χάρις εἰς τὰ ὁ-
ποῖα δὲν ἐπαύετο ἀναζητοῦν τὰ ἔργα ταῦτα τὸ Παρισινὸν
κοινὸν ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Καταλιπὼν τὸ θέατρον ὁ Ἀλεβύ ἀνέ-
τειλεν εἰς τὴν διηγηματογραφίαν διὰ τῶν ὡραίων ἐκείνων
ἔργων του, ὧν πολλὰ καὶ παρ' ἡμῖν μετεφράσθησαν καί, πα-
ραιτησάμενος πάλιν τὸ διήγημα, ἐπεδόθη εἰς τὴν μυθιστο-
ρίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ δρέπει δάφνας καὶ ἔδρεψε διὰ τοῦ Παππᾶ
Κωνσταντῆ (L' abbé Constantin) τοῦ Ἑξ Ἑρωτος Γά-
μου καὶ τόσων ἄλλων ἀμιμήτων ἔργων του.

(1) Σημειωτέον ὅμως ὅτι διαφωνία τις μικρὰ παρατηρεῖται ἐνταῦθα
μεταξὺ τῶν δύο σοφῶν τῆς Ἀρχαιότητος Γεωγράφων· διότι ὁ μὲν Στρά-
βων λέγει, ὅτι τὸ ἐν Γερηνίᾳ ἱερὸν αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ· ὁ δὲ
Παυσανίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Μαχάονος, ἀλλ' ἀκριβέστερος ὁ
δεύτερος· ἐπειδὴ γράφει ἐξ αὐτοψίας, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἀκριβὴς καὶ
ἀληθὴς ὁδηγὸς ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς.

Ο ΚΟΥΜΒΕΡΛΑΝΔ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΣ

KATA TON G. KERLUS

ΥΠΟ

ΝΙΚ. ΜΟΤΣΕΝΙΓΟΥ

Ὁ κ. Στούαρτ Κούμπερλανδ, ὃν ἐγκαίρως ἐφρόντισε ν' ἀπο-
θανάτισῃ ὁ Ἀθηναϊκὸς ἡμερήσιος τύπος, εὐρίσκεται νῦν ἐν
Παρισίοις ἐκτελῶν δημοσίᾳ πολυάριθμα πειράματα, δι' ὧν
θέλει νὰ καταστήσῃ πιστευτὴν τὴν ιδιότητα τῆς διπλῆς δρά-
σεως, ἣν ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουσιν οἱ ὑπνοβάται, καὶ ἥτις οὐχὶ
μικρὸν ἔχει μέρος ἐν ταῖς ἐσπερίσι τῶν μαγνητιστῶν καὶ τῶν
πνευματιστῶν. (spiritistes).

Τὰ πειράματα τῆς διπλῆς δράσεως κατήντησαν τέλος το-
σοῦτον πολυάριθμα, ὥστε εἰς τὰς μεγαλουπόλεις τῆς Εὐρώ-
πης ὀλίγα μόνον πρόσωπα δὲν εἶδον τοιαῦτα. Ἐν τῇ συνήθως
διδομένῃ ἐξηγήσει τῶν φαινομένων τούτων, θὰ συναντήσῃ τις
τὰ δύο ἀρκούντως ὀρισμένα συστήματα ἰδεῶν, ἅτινα χωρί-
ζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς πάντα τὰ περὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
σεως ζητήματα, τὴν ὑποκειμενικὴν καὶ τὴν ἀντικειμενικὴν,
λέγω, φιλοσοφικὴν σχολήν. Καὶ ἐν ᾧ διὰ τὴν πρώτην τὰ αἰ-
σθήματα ἀποτελοῦσι τὸ πᾶν καὶ ἡ ψυχικὴ τοῦ ἀνθρώπου δύ-
ναμις ἐξηγεῖ ὅλα τὰ ψυχολογικὰ φαινόμενα· οἱ ἀντικειμενικοὶ
ζητοῦσι τὴν ἐξήγησιν τῶν αὐτῶν φαινομένων διὰ τῶν συγ-
χρόνων φυσιολογικῶν δοξασιῶν, ἀποδίδοντες ταῦτα εἰς λό-
γους καθαρῶς φυσικοῦς. Ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψιν θὰ ἐρευνή-
σωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ζήτημα.

Τὰ πειράματα τοῦ Κούμπερλανδ περιορίζονται εἰς ἀνάγνω-
σιν ἀριθμῶν ἢ λέξεων κρύφα γεγραμμένων, ἢ εἰς ἀνεύρεσιν
ἀντικειμένου κρυβέντος ἐν ἀπουσίᾳ του. Εἰς τὴν τελευταίαν
ταύτην περίπτωσιν, συνδέεται δι' ὀρειχαλκίνου σύρματος μεθ'
οὐ προσώπου ἔκρυψε τὸ ζητούμενον ἀντικείμενον, ὅπερ εὐρί-
σκει, «ἐὰν τὸ συνοδεύον αὐτὸν πρόσωπον ἔχει ἀρκούσαν ἰσχὺν
συγκεντρώσεως τῶν ἰδεῶν, ὅπως διαρκῶς σκέπτεται τὸ ζη-
τούμενον ἀντικείμενον». Πολλὰ ἐφημερίδες διηγήθησαν λε-
πτομερῶς τὸ ἐπόμενον συμβάν· ὁ κ. Garnier ὁ γνωστὸς ἀρχι-
τέκτων τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων (opéra)
κρύψας χρυσὴν τινα βελόνην, συνεδέθη δι' ὀρειχαλκίνου σύρ-
ματος μετὰ τοῦ κ. Κούμπερλανδ, ὅστις ἐλάχιστα δισταζών,
μεταβάς εἰς ὁ μέρος ἦτο κεκρυμμένη ἀνεκάλυψε τὴν βελόνην
ὁμοίᾳ ἐπιτυχίᾳ ἠκολούθησε καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ὁμοίας πε-
ριστάσεις.

Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ πειράματα ταῦτα κατήντησαν διασκεδά-
σις Willing game (τὸ παιγνίδιον τῆς θελήσεως), ὅπερ εἶναι
πρότινων ἐτῶν διασκέδασις τοῦ συρμοῦ· δύναται δὲ νὰ ἐκτε-
λεσθῇ διὰ διαφόρων τρόπων ὧν δίδομεν ἓνα εἰς παράδειγμα.